

Sygn. akt IC 347/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący	SSO Renata Lech
Protokolant	Anna Andrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z powództwa **M. C.**

przeciwko **Gminie L.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda M. O. zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanej Gminy L.

Sygn. akt I C 347/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 stycznia 2013r. skierowanym do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim **powód M. C.** wystąpił przeciwko Gminie L. o uznanie za bezskuteczną czynności prawnej polegającej na rozwiązaniu prawa użytkowania wieczystego nieruchomości dłużnika Gminnej Spółdzielni (...) w C. w likwidacji dokonanej z Wójtem Gminy L. z pokrzywdzeniem powoda - na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 17 września 2012r. w sprawie I C 224/12.

Pozwana Gmina L., reprezentowana w toku procesu przez pełnomocnika radcę prawnego W. W., nie uznała żądania pozwu i wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k. 53-54).

Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2013r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim (k. 35).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 17 września 2012r. wydanym w sprawie I C 224/12 Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim rozwiązał prawo użytkowania wieczystego ustanowione na rzecz Gminnej Spółdzielni (...) w C. w likwidacji, a obciążającą zabudowaną nieruchomość stanowiącą własność Gminy L., położoną w L., składającej się z działek oznaczonych w ewidencji gruntów numerami: (...) o łącznej powierzchni 7732 m⁽²⁾, dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim prowadzona jest księga wieczysta Nr (...).

Powyższe orzeczenie uprawomocniło się w dniu 16 października 2012r.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 17 września 2012r., k. 146 załączonych akt Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim sygn. akt C 224/12)

W toku powyższego procesu z powództwa Gminy L. przeciwko Gminnej Spółdzielni (...) w C. w likwidacji, jaki toczył się przed Sądem Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie I C 224/12, pozwana Gminna Spółdzielnia (...) była reprezentowana przez likwidatora M. P..

Na pierwszej rozprawie w toku postępowania w sprawie I C 224/12 w dniu 25 czerwca 2012r. reprezentujący pozwaną Spółdzielnię likwidator nie zajął merytorycznego stanowiska odnośnie żądania pozwu. W złożonej wcześniej w dniu 9 stycznia 2012r. odpowiedzi na pozew wskazał, iż w dacie przekazywania w 2006r. przedmiotowej nieruchomości stanowiącej własność Gminy L. w użytkowanie wieczyste na rzecz pozwanej Gminnej Spółdzielni (...), Spółdzielnia prowadziła częściowo działalność w zakresie usług wdzierżawiania i wynajmu pomieszczeń. Były likwidator Spółdzielni, pełniący tę funkcję przed M. P., po rozwiązaniu umów najmu z innymi osobami, prowadził własną działalność gospodarczą na obiektach usytuowanych na gruntach oddanych w użytkowanie wieczyste. Likwidator wskazał, iż od kilku lat Spółdzielnia nie prowadzi żadnej działalności statutowej (opisanej w § 10 Statutu) na gruntach oddanych jej w użytkowanie wieczyste. Wyjaśnił ponadto, iż prowadzenie jakiegokolwiek działalności gospodarczej na nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste jest aktualnie niemożliwe zarówno ze względu na brak środków finansowych, jak również z uwagi na stan techniczny budynków usytuowanych na nieruchomości.

Na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2012r. reprezentujący pozwaną Spółdzielnię likwidator M. P. złożył oświadczenie o uznaniu powództwa, powołując się na stanowisko Rady Nadzorczej Spółdzielni z dnia 6 lipca 2012r.

(dowód: protokół rozprawy z dnia 25 czerwca 2012r., k. 80, protokół rozprawy w dnia 27 sierpnia 2012r., k. 130-verte załączonych akt Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim sygn. I C 224/12, odpowiedź na pozew, k. 49-50, załączonych akt Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim sygn. I C 224/12)

Rada Nadzorcza Gminnej Spółdzielni (...) w C. w likwidacji w piśmie z dnia 6 lipca 2012r. upoważniła likwidatora Spółdzielni do złożenia przed Sądem w toku procesu w sprawie I C 224/12 oświadczenia o uznaniu powództwa o rozwiązanie prawa użytkowania wieczystego.

W powyższym piśmie przyznano, iż prawdziwe są twierdzenia, że Spółdzielnia na oddanym w użytkowanie wieczyste nieruchomości nie prowadzi działalności statutowej i faktycznie nie prowadziła jej od daty oddania gruntu w użytkowanie wieczyste. Rada Nadzorcza analizując aktualną sytuację Spółdzielni uznała, iż nie widzi możliwości prowadzenia przez Spółdzielnię działalności gospodarczej, a przez to także wykorzystywania gruntu oddanego w użytkowanie wieczyste zgodnie z celem jego przekazania. Wskazała ponadto, iż posiadanie gruntu w użytkowaniu wieczystym bez jego wykorzystywania generuje koszty wynikające z nie płaconych podatków oraz opłaty z tytułu użytkowania wieczystego.

(dowód: pismo Rady Nadzorczej Gminnej Spółdzielni (...) w C. w likwidacji z dnia 6 lipca 2012r., k. 83-84 załączonych akt Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim sygn. I C 224/12)

Wyrokiem z dnia 12 listopada 2003r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie I C 379/02 Wójt Gminy L. został zobowiązany do złożenia przed notariuszem oświadczenia woli o oddaniu przedmiotowej nieruchomości położonej w L. w użytkowanie wieczyste Gminnej Spółdzielni (...) w C. w użytkowanie wieczyste na 99 lat oraz przeniesieniu nieodpłatnie na rzecz Spółdzielni własności budynków znajdujących się na tej nieruchomości.

(dowód: kopia wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 12 listopada 2003r., k. 17 załączonych akt Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim sygn. I C 224/12)

Wyrokiem zaocznym z dnia 7 kwietnia 2006r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie I C 108/06 dokonał uzgodnienia treści księgi wieczystej KW Nr (...), obejmującej przedmiotową nieruchomość położoną w L., z rzeczywistym stanem prawnym poprzez wpisanie Gminnej Spółdzielni jako użytkownika wieczystego nieruchomości oraz właściciela budynków znajdujących się na tejże nieruchomości.

(dowód: kopia wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 7 kwietnia 2006r., k. 25 załączonych akt Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim sygn. I C 224/12)

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2010r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie I C 456/08 ustalił opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego przedmiotowej nieruchomości na kwotę 10.291,30 zł rocznie, począwszy od dnia 1 stycznia 2007r.

(dowód: kopia wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 16 kwietnia 2010r., k. 26 załączonych akt Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim sygn. I C 224/12)

Gminna Spółdzielnia (...) przez cały okres trwania użytkowania wieczystego przedmiotowej nieruchomości nie uiszczala na rzecz właściciela – Gminy L. należności z tytułu podatku od nieruchomości oraz opłat z tytułu użytkowania wieczystego. Zaległości z tego tytułu wynoszą: 267.332,345 zł – z tytułu nieuiszczonego podatku od nieruchomości oraz 75.332,34 zł – z tytułu nieuiszczonych opłat za użytkowanie wieczyste.

(dowód: okoliczność bezsporna, odpowiedź na pozew, k. 54, zeznania powoda, k. 74, k.74-verte w zw. z k. 106-verte, k.107, nagranie audio-video, k. 76, k. 108, min. 00:12:08- 00:29:07, 00:10:48-00:19:21, zestawienie należności powoda wobec Gminnej Spółdzielni (...) w C., k. 72-73))

Powód pełnił funkcję prezesa zarządu Gminnej Spółdzielni (...) w C. w okresie od 31 października 1997r. do 2005r.

Z tytułu zaległego i niewypłaconego wynagrodzenia za pracę powód jest wierzycielem Gminnej Spółdzielni (...) w C. na łączną kwotę 135.545,47 zł. Powyższa kwota obejmuje należność główną oraz odsetki.

Powyższa wierzytelność jest stwierdzona tytułami wykonawczymi – wyrokami Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim.

(dowód: zeznania powoda, k. 74, k.74-verte w zw. z k. 106-verte, k.107, nagranie audio-video, k. 76, k. 108, min. 00:12:08- 00:29:07, 00:10:48-00:19:21, zestawienie należności powoda wobec Gminnej Spółdzielni (...) w C., k. 72-73)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 3 lipca 2001r. w sprawie IV P 345/01 zasądzono od Gminnej Spółdzielni (...) w C. na rzecz powoda kwotę 27.200 zł z tytułu wynagrodzenia za pracę z ustawowymi odsetkami od dnia 9 maja 2001r.

(dowód: kopia wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie IV P 345/01, k. 5)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 6 stycznia 2003r. w sprawie IV P 1372/02 zasądzono od Gminnej Spółdzielni (...) w C. na rzecz powoda kwotę 17.760,00 zł brutto z tytułu wynagrodzenia za pracę z ustawowymi odsetkami od dnia 27 września 2002r. oraz kwotę 4.000 zł brutto z tytułu ryczałtu za używanie prywatnego samochodu do celów służbowych z ustawowymi odsetkami od dnia 27 września 2002r.

(dowód: kopia wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie IV P 1372/02, k. 6)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 17 lutego 2004r. w sprawie IV P 3305/03 zasądzono od Gminnej Spółdzielni (...) w C. na rzecz powoda kwotę 12.059,75 zł netto z tytułu wynagrodzenia za pracę z ustawowymi odsetkami od dnia 1 października 2003r. oraz kwotę 3.750 zł z tytułu ryczałtu za używanie prywatnego samochodu do celów służbowych z ustawowymi odsetkami od dnia 1 października 2003r.

(dowód: kopia wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie IV P 3305/03, k. 7)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 6 kwietnia 2012r. w sprawie IV P 75/12 zasądzono od Gminnej Spółdzielni (...) w C. na rzecz powoda kwotę 17.680,00 zł z tytułu wynagrodzenia za pracę oraz kwotę 16.027,86 zł tytułem ustawowych odsetek od kwoty 17.680 zł za okres od 1 lutego 2004r. do 30 listopada 2011r.

(dowód: kopia wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie IV P 75/12, k. 8)

Na podstawie powyższych tytułów wykonawczych powód skierował wniosek do komornika o wszczęcie przeciwko dłużnikowi postępowania egzekucyjnego. Postępowanie to prowadzone było przez P. Ś. – Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim w sprawach: KM 1195/04, KM 253/01, KM 130/03, KM 661/12.

W toku prowadzonych egzekucji komornik na wniosek powoda jako wierzyciela dokonał zajęcia służącego dłużnikowi prawa użytkowania wieczystego nieruchomości stanowiącej własność Gminy L., położonej w L., składającej się z działek oznaczonych w ewidencji gruntów numerami: (...) o łącznej powierzchni 7732 m^(2), dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim prowadzona jest księga wieczysta Nr (...).

Po uprawomocnieniu się wyroku w sprawie o rozwiązanie prawa użytkowania wieczystego przedmiotowej nieruchomości, postępowania egzekucyjne w zakresie egzekucji z prawa użytkowania wieczystego zostały umorzone.

(dowód: zawiadomienie o zajęciu prawa użytkowania wieczystego, k. 9-11, k. 84-88, wezwanie do zapłaty należności, k. 10-12, postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, k. 92-96)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi art. 527 k.c. Powyższy przepis reguluje instytucję tzw. skargi pauliańskiej, stanowiącej podstawowy środek ochrony wierzyciela przed skutkami niewypłacalności dłużnika. Instytucja skargi pauliańskiej umożliwia wierzycielowi omińnięcie ograniczeń w realizacji wierzytelności wynikających z podstawowych uregulowań prawa cywilnego.

Skuteczność skargi pauliańskiej art. 527 § 1 k.c. uzależnia od zaistnienia przesłanek o charakterze podmiotowym: istniejącej u dłużnika świadomości pokrzywdzenia wierzyciela oraz nagannej postawy osoby trzeciej otrzymującej korzyść majątkową.

Te przesłanki podmiotowe ulegają złagodzeniu w przypadku, gdy pomiędzy stronami zaskarżonej czynności istnieje związek (art. 527 § 3 k.c.) oraz gdy jest to czynność nieodpłatna (art. 528 i 529 k.c.).

Przepis § 3 komentowanego artykułu ułatwia sytuację procesową wierzyciela w przypadku, gdy wskutek czynności krzywdzącej wierzyciela korzyść otrzymała osoba będąca w bliskim stosunku z dłużnikiem. W takim przypadku wierzyciel musi udowodnić jedynie podstawę domniemania - istnienie bliskiego stosunku między dłużnikiem a osobą trzecią w chwili dokonywania zaskarżonej czynności. Bliski stosunek oznacza tu nie tyle powiązania rodzinne, co faktyczne więzy uczuciowe, przyjaźń, wdzięczność itp.; ogólnie - faktyczną bliskość pozwalającą przyjąć, że osoba trzecia mogła znać sytuację majątkową dłużnika i cel jego działań. Bliska więź praw rodzinna może stanowić jednak podstawę domniemania faktycznego, iż dane osoby pozostają w bliskim stosunku w rozumieniu art. 527 § 3 KC.

Z żądaniem uznania czynności prawnej dłużnika za bezskuteczną względem siebie może wystąpić wierzyciel.

Wierzytelność osoby występującej z żądaniem z art. 527 KC musi istnieć najpóźniej w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 KPC). Nie musi ona być ściśle określona co do wysokości. W zasadzie wierzytelność ta powinna już istnieć w chwili dokonywania przez dłużnika zaskarżanej czynności. Wierzytelność chroniona skargą pauliańską musi być zaskarżalna.

Zaskarżeniu na podstawie art. 527 KC podlegają wyłącznie **czynności prawne dłużnika** (także poręczyciela, zob. M. Bączyk, Roszczenia, s. 37 i nast.; wyr. SN z 7.3.2003 r., I CKN 103/01, PB 2003, Nr 10, s. 23), **nie zaś inne zdarzenia cywilnoprawne (orzeczenia sądowe, akty administracyjne, czyny dłużnika)**, które mogłyby powodować lub pogłębiać niewypłacalność dłużnika ani tym bardziej brak zdarzenia cywilnoprawnego. Przepis ten nie podlega rozszerzającej interpretacji.

Czynności procesowe, takie jak ugoda (zob. wyr. SN z 15.10.1999 r., III CKN 388/98, OSN 2000, Nr 4, poz. 75), **uznanie powództwa**, cofnięcie pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia są zaskarżalne, skoro z woli strony wywołują (choć za pośrednictwem orzeczenia sądu) skutek rozporządzający identyczny jak w wypadku czynności pozasądowej (zob. M. Pyziak-Szafnicka, Glosa do wyr. SN z 19.10.1995 r., III CRN 40/95, OSP 1996, Nr 11, poz. 211). Dominuje pogląd, że zaskarżeniu czynności procesowej dłużnika nie stoi na przeszkodzie prawomocne orzeczenie kończące postępowanie, wydane w wyniku dokonania zaskarżanej czynności. W uchw. z 17.6.2010 r. (III CZP 41/10, OSN 2011, Nr 1, poz. 5) Sąd Najwyższy przyjął, że wierzyciel może zaskarżyć skargą paulińską zgodny wniosek dłużnika i pozostałych uczestników postępowania o podział majątku wspólnego, dział spadku i zniesienie współwłasności, jeżeli w wyniku uwzględnienia tego wniosku przedmioty majątkowe objęte podziałem zostały nabyte przez uczestników postępowania niebędących dłużnikami; termin z art. 534 KC biegnie wówczas od dnia uprawomocnienia się postanowienia działowego (komentarz do art. 527 k.c. – Legalis).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż wobec nieprecyzyjnego stanowiska powoda w zakresie określenia zaskarżonej czynności, koniecznym było rozważenie przez Sąd zasadności powództwa zarówno przy przyjęciu, iż przedmiotem zaskarżenia jest orzeczenie Sądu w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 17 września 2012r. wydane w sprawie I C 224/12, jak też czynność procesowa dłużnika Gminnej Spółdzielni (...) w C. w postaci uznania powództwa w sprawie I C 224/12 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim.

Z uwagi na to, iż przedmiotem zaskarżenia w trybie art. 527 k.c. nie może być orzeczenie Sądu, niedopuszczalnym było żądanie przez powoda uznania za bezskuteczne wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim rozwiązującego prawo użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w L.. Z tych też względów, przy przyjęciu, iż przedmiotem zaskarżenia w trybie skargi paulińskiej było orzeczenie sądu, powództwo podlegało oddaleniu.

Dokonując natomiast analizy zasadności powództwa w kontekście żądania uznania za bezskuteczną czynności procesowej dłużnika Gminnej Spółdzielni (...) w C. w postaci uznania powództwa w sprawie I C 224/12 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim, Sąd uznał, iż powództwo jako niezasadne i nieudowodnione podlega oddaleniu.

Podstawę prawną tak określonego żądania stanowi art. 527 § 1 k.c. Wg powyższego przepisu przesłankami skargi paulińskiej są: pokrzywdzenie wierzyciela, jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, 2) działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela i 3) wiedza lub możliwość – przy zachowaniu należytej staranności – dowiedzenia się o tym przez osobą trzecią. Należy przy tym podkreślić, iż ciężar udowodnienia tych przesłanek spoczywa nie wierzycielu, zgodnie z ogólną zasadą ciężaru dowodu w procesie cywilnym, wyrażoną w art. 6 k.c. W świetle powyższego przepisu ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W toku procesu w sprawie I C 224/12 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z powództwa Gminy L. przeciwko Gminnej Spółdzielni (...) w C. w likwidacji, reprezentujący pozwaną Spółdzielnię likwidator M. P. złożył oświadczenie o uznaniu powództwa. Powodowi służy natomiast wobec Gminnej Spółdzielni w C. wymagalna wierzytelność z tytułu wynagrodzenia za pracę, stwierdzona tytułami wykonawczymi, na podstawie których na wniosek powoda została wszczęta egzekucja. W toku postępowania egzekucyjnego doszło do zajęcia służącego dłużnikowi – Gminnej Spółdzielni (...) w C. prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w L.. Po uprawomocnieniu się wyroku w sprawie I C 224/12 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim, na mocy którego zostało rozwiązane prawo użytkowania wieczystego, egzekucja w tegoż prawa została przez komornika umorzona.

Powód wywodzi swoje roszczenie z opisanych powyżej faktów. Jednakże w ocenie Sądu przytoczenie powyższych w istocie bezspornych faktów nie może stanowić samo w sobie o zasadności roszczenia opartego na art. 527 k.c. Dla uwzględnienia żądania uznania czynności za bezskuteczną wobec wierzyciela koniecznym jest bowiem wykazanie przez niego spełnienia określonych powyższą normą przesłanek. W toku niniejszego procesu powód nie sprostął powyższemu wymogowi.

W ocenie Sądu zważywszy na istotę prawa, jakim jest użytkowanie wieczyste określone w przepisach art. 232-243 k.c., trudno uznać, aby na skutek orzeczenia Sądu rozwiązującego prawo użytkowania wieczystego, osoba trzecia będąca właścicielem nieruchomości – in concreto Gmina L. – uzyskała korzyść majątkową. Gmina L. jest bowiem właścicielem przedmiotowej nieruchomości. Oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste w żadnej mierze nie pozbawiło właściciela służącego mu prawa własności gruntu. Z tytułu oddania gruntu w użytkowanie wieczyste Gmina jako właściciel miała uzyskiwać korzyść majątkową w postaci opłaty za ustanowienie tego prawa, lecz faktycznie opłaty nie były przez cały okres trwania użytkowania wieczystego uiszczane przez Gminną Spółdzielnię, a zaległość z tego tytułu wynosi przeszło 260 tys. zł. Należy ponadto podkreślić, iż znajdujące się na gruncie będącym w użytkowaniu wieczystym budynki stanowią własność dłużnika - Gminnej Spółdzielni (...) w C. i po fizycznym wydaniu nieruchomości właścicielowi, Gmina będzie zobowiązana do wypłaty na rzecz Spółdzielni należności stanowiącej równowartość naniesień.

W świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego brak jest także podstaw do uznania, iż Gminna Spółdzielnia (...) jako dłużnik wobec powoda – reprezentowana w sprawie I C 224/12 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim przez likwidatora M. P., składając oświadczenie o uznaniu powództwa o rozwiązanie użytkowania wieczystego, działała ze świadomością pokrzywdzenia powoda jako wierzyciela, zaś Gmina L. – jako osoba trzecia wiedziała o takim celu czynności lub przy dochowaniu należytej staranności mogła się o tym dowiedzieć.

Na pierwszej rozprawie w toku postępowania w sprawie I C 224/12 w dniu 25 czerwca 2012r. reprezentujący pozwaną Spółdzielnię likwidator nie zajął merytorycznego stanowiska odnośnie żądania pozwu. W złożonej wcześniej w dniu 9 stycznia 2012r. odpowiedzi na pozew wskazał, iż w dacie przekazywania w 2006r. przedmiotowej nieruchomości stanowiącej własność Gminy L. w użytkowanie wieczyste na rzecz pozwanej Gminnej Spółdzielni (...), Spółdzielnia prowadziła częściowo działalność w zakresie usług wdzierżawiania i wynajmu pomieszczeń. Były likwidator Spółdzielni, pełniący tę funkcję przed M. P., po rozwiązaniu umów najmu z innymi osobami, prowadził własną działalność gospodarczą na obiektach usytuowanych na gruntach oddanych w użytkowanie wieczyste. Likwidator wskazał, iż od kilku lat Spółdzielnia nie prowadzi żadnej działalności statutowej (opisanej w § 10 Statutu) na gruntach oddanych jej w użytkowanie wieczyste. Wyjaśnił ponadto, iż prowadzenie jakiegokolwiek działalności gospodarczej na nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste jest aktualnie niemożliwe zarówno ze względu na brak środków finansowych, jak również z uwagi na stan techniczny budynków usytuowanych na nieruchomości.

Na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2012r. reprezentujący pozwaną Spółdzielnię likwidator M. P. złożył oświadczenie o uznaniu powództwa, powołując się na stanowisko Rady Nadzorczej Spółdzielni z dnia 6 lipca 2012r.

Rada Nadzorcza Gminnej Spółdzielni (...) w C. w likwidacji w piśmie z dnia 6 lipca 2012r. upoważniła likwidatora Spółdzielni do złożenia przed Sądem w toku procesu w sprawie I C 224/12 oświadczenia o uznaniu powództwa o rozwiązanie prawa użytkowania wieczystego.

W powyższym piśmie przyznano, iż prawdziwe są twierdzenia, że Spółdzielnia na oddanym w użytkowanie wieczyste nieruchomości nie prowadzi działalności statutowej i faktycznie nie prowadziła jej od daty oddania gruntu w użytkowanie wieczyste. Rada Nadzorcza analizując aktualną sytuację Spółdzielni uznała, iż nie widzi możliwości prowadzenia przez Spółdzielnię działalności gospodarczej, a przez to także wykorzystywania gruntu oddanego w użytkowanie wieczyste zgodnie z celem jego przekazania. Wskazała ponadto, iż posiadanie gruntu w użytkowaniu wieczystym bez jego wykorzystywania generuje koszty wynikające z nie płaconych podatków oraz opłaty z tytułu użytkowania wieczystego.

Powód, będący Prezesem Gminnej Spółdzielni (...) w okresie od 1997r. do 2005r., nie zaprzeczył, iż jeszcze w okresie pełnienia przez niego powyżej funkcji spółdzielnia nie prowadziła żadnej działalności gospodarczej i nie wykorzystywała oddanych w użytkowanie wieczyste gruntów zgodnie z przeznaczeniem.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo jako nie znajdujące prawnego ani faktycznego uzasadnienia.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony pozwanej, uznając, iż zachodzi wypadek szczególny uzasadniający odstąpienie od obciążenia strony przegrywającej kosztami procesu. Rozstrzygając w powyższym zakresie Sąd miał na uwadze sytuację materialną powoda oraz charakter roszczeń objętych pozwem w niniejszej sprawie.

SSO Renata Lech